

Salvatge cor

Carles Riba
Salvatge cor

XIX

Celeste mur, i els blaus cavalls del vent
corrent el camp enfora, sense ira!
Maduren pau els fruits coent-se i gira
noble amb la terra el feble pensament.

Déu lliga amb foc l'amant incoherent,
cobreix amb fronda el perseguit que es mira
nu a la font, i escolta el qui sospira
pur de res dit desesperadament.

Déu, és això; i tinc casa i plenitud.
Més, però, Et plac fidel a la tempesta
que no pas dolç, quan has encès l'estiu,

al Teu repòs. No és de dons que viu
la vida en mi, ans sempre de la resta
del que llençà la meva joventut.

[1950]
Salvatge cor

XXVI

No ho diria en va, perquè
hi ha el dolor, que és orgullós:
és només per al joiós
que la vida fa el seu ple.

Cal fer pura a tot o re
la jugada, com si ho fos:
qui no mori d'amorós,
l'amor no el prendrà a mercè.

Més que el pensament, profunds
són els ulls, si el pit ens brunz
del que han vist, amb glòria igual,

i estimem, Pare! aquest dolç
nostre regne terrenal
com uns prínceps entre molts.

[1952]

Salvatge cor